

sprzętu dydaktycznego, prasy/, wyjazdami pracowników Zakładu na krótsze i dłuższe pobyty naukowe we Francji /w przygotowaniu jedna habilitacja i trzy doktoraty/, wreszcie współpraca z Instytutem Francuskim w Krakowie.

Z Włochami łączy Zakład sporadyczne kontakty pracowników z Instytutem Kultury Włoskiej w Warszawie /wizyta dyrektora Instytutu p. Cegni, udział w imprezach w Warszawie, zainteresowanie Instytutu lektoratem języka włoskiego prowadzonym w Zakładzie itp./.

Brak na razie bliższych kontaktów ze światem iberyjskim, które są jednak niezbędne ze względu na lektorat języka hiszpańskiego prowadzony w oparciu o program ministerialny w Zakładzie i ze względu na zainteresowania naukowe pracowników /w przygotowaniu jedna habilitacja z problematyki latyno-amerykańskiej/.

2. ZAKŁAD WYCHOWANIA PLASTYCZNEGO

Powołanie Zakładu Wychowania Plastycznego zostało poprzedzone wstępnymi pracami przygotowawczymi prowadzonymi przez zespół organizacyjny pod kierunkiem mgr Mariana Kopfa. W ramach tych prac zajęto się potrzebami materiałowymi, sprzętowymi, lokalowymi i kadrowymi. Prace te trwały od jesieni 1977 roku. W ozerwu i lipcu 1978 roku przeprowadzono pierwszy egzamin wstępny na I rok studiów kierunku "wychowanie plastyczne". Limit przyjęć wynosił 20 miejsc.

Bazę lokalową stanowią dwa budynki przy ulicy Mazowieckiej 43, z których początkowo zaadaptowano na potrzeby Zakładu jeden, przejęty w użytkowanie od dnia 1.X.1978 r. Drugi budynek został zaadaptowany w terminie późniejszym i przejęty z dniem 1.X.1979 r. Wykonane prace adaptacyjne mają charakter wstępny, mający na celu umożliwienie rozpoczęcia działalności Zakładu, natomiast wykonanie ostatecznych planów zostało powierzono przez uczelnię przedsiębiorstwu "Proreal".

W chwili obecnej Zakład dysponuje dwoma pracownikami rysunkowo-malarskimi, trzema pracownikami rzeźbiarskimi, trzema pracownikami graficznymi, pracownią fotograficzną, jedną salą wykładową oraz czterema salami do innych przedmiotów. Oprócz tego są prowizorycznie przygotowane pomieszczenia magazynowe i pokój pracowników.

W wypadku zwiększonego naboru kandydatów w latach przyszłych baza ta może okazać się niewystarczającą, bowiem specyfika zajęć plastycznych wymaga znacznie większej powierzchni na jednego studenta niż przy innych przedmiotach.

Dotychczasowe wyposażenie w sprzęt i narzędzia pozwoliło na uruchomienie II roku studiów i przeprowadzenie kolejnego naboru na rok I /w roku akademickim 1979/80 limit przyjęć wynosił 35 miejsc/. Prace wyposażeniowe nie zostały jednak jeszcze zakończone i w chwili obecnej trwa wyposażanie drugiej pracowni rzeźby, pracowni graficznej do druku wklęsłego /metal/ i częściowo do druku wypukłego /drzeworyt/.

Najgorzej przedstawia się sytuacja w zakresie wyposażenia pracowni fotograficznej w niezbędny sprzęt i aparaturę w wyniku ograniczeń wprowadzonych w nabywaniu go przez jednostki gospodarki społecznej.

Ogólnie należy podkreślić, iż uzyskiwanie wszelkich materiałów, narzędzi i sprzętu do prowadzenia zajęć z przedmiotów plastycznych łączy się z dużymi trudnościami ze względu na to, że ich produkcja krajowa jest znikoma tak ilościowo jak i asortymentowo. Zamiarem pracowników Zakładu jest, aby w miarę rozwoju kierunku "wychowanie plastyczne" włączał się on coraz aktywniej w życie uczelni. W październiku br. zgłoszono po raz pierwszy chęć przekazania dla celów dekoracji wnętrz uczelnianych 20 obrazów, 20 grafik oraz 5 rzeźb. W latach przyszłych akoja ta będzie kontynuowana.

Do tego samego zmierza również praca wychowawcza prowadzona z młodzieżą. Studenci wychowania plastycznego włączają się do prac dekoracyjnych, współdziałają w tym zakresie z Zarządem Uczelnianym SZSP, realizują różne akcje np. wystawy, a ostatnio przeprowadzili /listopad 1979 r./ aukcję swych wystaw z przeznaczeniem uzyskanego dochodu na odbudowę zabytków Krakowa.

Pracownicy Zakładu prowadzą oprócz pracy dydaktycznej i wychowawczej własną działalność naukową i artystyczną. Ta ostatnia dominuje ze względu na przewagę w składzie osobowym artystów-plastyków. Dla prawidłowego rozwoju Zakładu wskazane byłoby zatrudnienie pewnej ilości osób przygotowanych do prowadzenia pracy naukowej w zakresie wychowania plastycznego.

Ogólny dorobek poszczególnych pracowników Zakładu przedstawia się następująco:

1/ Kierownik Zakładu dr Wojciech Kubiczek, adiunkt: 35 publikacji, 9 wystaw indywidualnych, udział w 20 zbiorowych, nagrody i wyróżnienia, prace plastyczne przekazane społecznie na rzecz różnych instytucji.

2/ Dr inż. arch. Anna Mitkowska, adiunkt: 5 publikacji.

3/ Mgr Marian Kopf, st. wykładowca: zajmuje się metodyką nauczania rysunku odręcznego i technicznego. Brał udział w pracach przygotowawczych do opracowania programów szkoły 10-letniej.

4/ Mgr Lucjan Orzech, st. asystent: 6 wystaw zbiorowych, 5 wystaw indywidualnych, kilka prac przekazanych na cele społeczne.

5/ Mgr Małgorzata Olkusa, asystent: 6 wystaw zbiorowych, 1 indywidualna, wyróżnienia.

6/ Mgr Ewa Chodkiewicz-Świdrowa, asystent: wystawa indywidualna, nagrody i wyróżnienia.

7/ Mgr Halina Cader, asystent: wystawa indywidualna i udział w wystawach zbiorowych.

8/ Mgr Marek Sajduk, asystent: 2 wystawy indywidualne, udział w 4 wystawach zbiorowych.

9/ Mgr Grażyna Borowik, asystent - stażysta: udział w 5 wystawach zbiorowych, trzy nagrody w konkursach poetyckich.

10/ Mgr Romuald Oramus, asystent-stażysta: udział w 4 wystawach zbiorowych, w tym jedna zagraniczna.

Oprócz powyższych w Zakładzie są jeszcze zatrudnione 4 osoby na 1/2 etatu z ASP: mgr Zbigniew Jeżo, adiunkt; mgr Stanisław Batruch, adiunkt; mgr Wojciech Firek, st. asystent; Włodzimierz Drabik, specjalista poligraf.

VII. NAUKA I WSPÓLPRACA Z ZAGRANICĄ

1. SESJE NAUKOWE, KONFERENCJE

21-22 l i s t o p a d a

Ogólnopolska Konferencja Metodyczna zorganizowana przez Centralny Ośrodek Metodyczny Kształcenia i Doksztalcania Nauczycieli przy naszej uczelni dla nauczycieli akademickich realizujących program nauczania przedmiotu "Metodyka nauczania początkowego i pracy wychowawczej" na jednolitych magisterskich studiach dziennych i zaocznych, kierunek - nauczanie początkowe.

Głównym celem konferencji była wymiana doświadczeń /referaty, dyskusje/ z przedmiotu metodyka nauczania początkowego i pracy wychowawczej na studiach magisterskich kierunku nauczanie początkowe w WSP i Uniwersytetach. Ponadto omówiono dobór treści, metod i środki realizacji oraz korelacji tego przedmiotu z innymi przedmiotami pedagogicznymi, psychologicznymi i praktyką pedagogiczną.

22-24 l i s t o p a d a

Konferencja naukowa zorganizowana przez Komitet Nauk o Literaturze Polskiej PAN, Zespół Dydaktyczno-Wychowawczy Filologii Polskiej Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Instytut Filologii Polskiej WSP na temat "Teoria i praktyka nauczania literatury w szkole wyższej".

Tematyka konferencji miała na celu wymianę poglądów na temat dydaktyki literatury w szkole wyższej oraz perspektyw integracji studiów polonistycznych w kierunku kształcenia nauczycieli. Wymianę doświadczeń w tym zakresie ułatwił fakt szerokiego udziału w konferencji przedstawicieli środowiska polonistycznego.

5-6 g r u d n i a

Ogólnopolska Konferencja Metodyków Historii poświęcona dydaktyce historii jako specjalności naukowej i przedmiotowi studiów w uczelniach kształcących nauczycieli. Inicjatorem konferencji był Zespół Dydaktyczno-Wychowawczy Historii Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, a organizatorem Centralny Ośrodek Metodyczny Kształcenia i Doksztalcania Nauczycieli przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie wspólnie z Instytutem Historii tej uczelni.

W Konferencji brali udział wybitni historycy i dydaktycy historii: prof. dr hab. Jerzy Topolski, prof. dr hab. Jerzy Maternicki, prof. dr hab. Józef Buszko, prof. dr Tadeusz Słowikowski i inni.

Przedmiotem obrad był problem możliwie najlepszego przygotowania nauczycieli historii do pracy w szkole. Problematyce tej poświęcono referaty plenarne:

"Dydaktyka historii w Polsce - stan aktualny i potrzeby" - prof. dr hab. J. Maternickiego /Uniwersytet Warszawski/;

"Nowy etap rozwoju nauki historycznej a zadania dydaktyczne" - Członka Korespondenta PAN prof. dr hab. J. Topolskiego /Uniwersytet Poznański/;

"Problematyka dziejów dydaktyki historii w Polsce, stan badań i perspektywy" - prof. dr T. Słowikowskiego /WSP Kraków/.

Ponadto w dyskusji podjęto problematykę doskonalenia i modernizacji treści kształcenia z zakresu dydaktyki historii, dalszego jej zespalandia z dyscyplinami podstawowymi i pedagogicznymi oraz jej rozwoju jako dyscypliny naukowej. Wiąże się z tym niezwykle ak-